

Compensating Blessings

By Bishop Gérald Caussé
Presiding Bishop

Kárpótló áldások

Gérald Caussé püspök
elnöklő püspök

April 2025 general conference

While many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord's infinite blessings.

Serving in the Presiding Bishopric, I have had the privilege of meeting Latter-day Saints around the world in a variety of places and cultures. I have been continually inspired by your abiding faith and devotion to the Lord Jesus Christ. Yet I have also been moved by the diverse and often difficult circumstances many of you face—challenges such as illness, disability, limited resources, fewer opportunities for marriage or education, abuse by others, and other limitations or constraints. At times, these trials may seem to hinder your progress and challenge your genuine efforts to live the gospel fully, making it more difficult to serve, worship, and fulfill sacred duties.

My dear friends, if you ever feel limited or disadvantaged by the circumstances of your life, I want you to know this: The Lord loves you personally. He knows your circumstances, and the door to His blessings remains wide open to you no matter the challenges you face.

I have learned this truth through a personal experience that, though seemingly insignificant, left a lasting impression on me. At the age of 22, while serving in the French Air Force in Paris, I was thrilled to learn that Elder Neal A. Maxwell, an Apostle of the Lord, would be speaking at a conference on the Champs-Élysées. However,

Bár az élet számos körülményére nincs befolyásunk, egyikünk sincs az Úr végtelen áldásainak a hatókörén kívül.

Az Elnöklő Püspökségben szolgálva abban a kiváltságban van részem, hogy számos helyen és kultúrában találkozhatok utolsó napi szentekkel világszerte. Folyamatosan ösztönöz az Úr Jézus Krisztusba vetett megingathatatlan hitetek és az odaadásotok Őiránta. Ugyanakkor megindítanak azok a sokféle és gyakran nehéz körülmények is, amelyekkel sokan szembesültek – az olyan kihívások, mint a betegség, fogyatékoság, korlátozott források, kevesebb lehetőség a házasságra vagy a tanulásra, a mások általi bántalmazás, illetve egyéb korlátok vagy akadályok. Időnként úgy tűnhet, ezek a megpróbáltatások gátolják a fejlődéseket, és kihívás elé állítják azon őszinte erőfeszítéseiteket, hogy teljes mértékben az evangélium szerint éljete, és ez megnehezíti a szolgálatot, a hódolatot, továbbá a szent kötelesek teljesítését.

Drága barátaim! Ha valaha is úgy érzitek, hogy az életkörülményeitek korlátoznak vagy hátrányos helyzetbe sodornak benneteket, akkor szeretném, ha tudnátok: az Úr személyesen szeret benneteket. Ő ismeri a körülményeiteket, és az áldásaihoz vezető ajtó továbbra is szélesre van tárva előttetek, függetlenül attól, milyen kihívásokkal néztek szembe.

Ezt az igazságot egy személyes, látszólag jelentéktelen élményen keresztül tanultam meg, amely mégis maradandó benyomást tett rám. 22 évesen, amikor a Francia Légierőnél szolgáltam Párizsban, izgatottan értesültem arról, hogy Neal A. Maxwell elder, az Úr egy apostola mond majd beszédet egy konferencián a Champs-Élysées-n.

just before the event, I received orders to drive a senior officer to the airport at the exact time the conference was set to take place.

I was disappointed. But determined to attend, I dropped the officer off and rushed to the conference. After finding a parking spot, I sprinted down the Champs-Élysées to the meeting place and arrived breathless with only five minutes left before the meeting ended. Just as I entered, I heard Elder Maxwell say, “I will now give you an apostolic blessing.” In that instant, I had a beautiful, unforgettable spiritual experience. I was overcome by the Spirit, and the words of the blessing seemed to penetrate every fiber of my soul as though they were meant just for me.

What I experienced that day was a small yet powerful manifestation of a comforting aspect of God’s plan for His children: When circumstances beyond our control prevent us from fulfilling the righteous desires of our hearts, the Lord will compensate in ways that allow us to receive His promised blessings.

This reassuring truth is grounded in three key principles found in the restored gospel of Jesus Christ:

God loves each of us perfectly. “He inviteth [us] all to come unto him and partake of his goodness.” His plan of redemption ensures that everyone, without exception, will be granted a just opportunity to one day receive the blessings of salvation and exaltation.

Because God is both just and merciful and His plan is perfect, He will not hold us accountable for things beyond our control. Elder Neal A. Maxwell explained that “God ... takes into merciful account not only our desires and our performance, but also the degrees of difficulty which our varied circumstances impose upon us.”

Through Jesus Christ and His Atonement, we can find the strength to endure and ultimately overcome all of life’s challenges. As Alma taught, the Savior took upon Himself not only the sins of the repentant but also “the pains and the sicknesses of his people” and “their infirmities.” Thus, beyond redeeming us from our mistakes, the Lord’s mercy and grace sustain us through injustices, deficiencies, and limitations imposed by our mortal experience.

Azonban közvetlenül az esemény előtt parancsot kaptam arra, hogy az egyik rangidős tisztet kivigyem a repülőtérre, pontosan a konferencia időpontjában.

Csalódott voltam. Mivel azonban eltökéltem, hogy részt veszek rajta, kivitettem a tisztet, és siettem a konferenciára. Miután találtam egy parkolóhelyet, végigrohantam a Champs-Élysées-n a gyűlés helyszínére, és kifulladásig meg is érkeztem a gyűlés vége előtt mindössze öt perccel. Amint beléptem, hallottam, ahogy Maxwell elder ezt mondja: „Most pedig apostoli áldást adok nektek.” Abban a pillanatban gyönyörű és felejthetetlen lelki élményben volt részem. Eltöltött a Lélek, és az áldás szavai a lelkem mélyéig hatoltak, mintha pont nekem szóltak volna.

Amit aznap átéltem, egy apró, de erőteljes megnyilvánulása volt Istennek a gyermekei számára készített terve egy vigasztaló vonatkozásának: Amikor rajtunk kívül álló körülmények megakadályozzák szívünk igazlelkű vágyainak a beteljesülését, az Úr oly módokon kárpótol majd bennünket, amelyek lehetővé teszik számunkra az Ő megígért áldásainak az elnyerését.

Ez a megnyugtató igazság Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának három kulcsfontosságú tantételében gyökerezik:

Isten mindegyikünket tökéletesen szereti. „[Ő] mindannyi[un]kat hívja, hogy jöjj[ünk] hozzá és részesülj[ünk] a jóságából”. Az Ő megváltásterve biztosítja, hogy kivétel nélkül mindenki igazságos lehetőséget kapjon arra, hogy egy nap elnyerje a szabadítás és a felmagasztosítás áldásait.

Mivel Isten egyszerre igazságos és irgalmas, és az Ő terve tökéletes, Ő nem fog felelősségre vonni minket olyan dolgokért, amelyek felett nincs befolyásunk. Neal A. Maxwell elder kifejtette, hogy „Isten... nemcsak a vágyainkat és a teljesítményünket veszi irgalmasan figyelembe, hanem a fokát is annak a nehézségnek, amelyet a különböző körülményeink rónak ki ránk.

Jézus Krisztus és az Ő engesztelése által erőt találhatunk ahhoz, hogy elviseljük és végül legyőzzük az élet összes kihívását. Amint azt Alma tanította, a Szabadító nemcsak a bűnbánók bűneit vette magára, hanem „népének fájdalmait és betegségeit” és a „gyengeségeiket”. Így hát azon túl, hogy megvált minket a hibáinktól, az Úr irgalma és kegyelme támogat minket a halandó tapasztalatunk által ránk rótt igazságtalanságok, hiányosságok és korlátok során.

Receiving these compensating blessings comes with certain conditions. The Lord asks us to do “all we can” and to “offer [our] whole souls as an offering unto him.” This requires a deep desire, a sincere and faithful heart, and our utmost diligence in keeping His commandments and aligning our will with His.

When our earnest efforts fall short of our aspirations due to circumstances beyond our control, the Lord still accepts the desires of our hearts as a worthy offering. President Dallin H. Oaks taught, “We will be blessed for the righteous desires of our hearts even though some outside circumstance has made it impossible for us to carry those desires into action.”

As the Prophet Joseph Smith worried about his brother Alvin, who had died without receiving essential gospel ordinances, he received this comforting revelation: “All that shall die henceforth without a knowledge of [the gospel], who would have received it with all their hearts, shall be heirs of [the celestial kingdom of God].” The Lord then added, “For I, the Lord, will judge all men according to their works, according to the desire of their hearts.”

What matters to the Lord is not merely whether we are able but whether we are willing to do all we can to follow Him as our Savior.

A friend once comforted a young missionary grieving over his early release due to health reasons, despite his sincere prayers and earnest desire to serve. This friend shared a scripture in which the Lord declared that when His children “go with all their might” and “cease not their diligence” to fulfill His commandments, “and their enemies [which may include adverse circumstances in our lives] hinder them from performing that work, behold, it behooveth me to require that work no more at the hands of those [people], but to accept of their offerings.”

My friend testified to this young man that God knew he had given his very best in answering the call to serve. He assured him that the Lord had accepted his offering and that the blessings promised to all faithful missionaries would not be withheld.

E kárpótló áldások elnyerése bizonyos feltételekkel jár. Az Úr azt kéri tőlünk, hogy tegyük meg mindazt, „amit meg tudunk tenni” és „ajánlj[uk] fel neki teljes lelk[ünket], felajánlasként”. Ez mély vágyat, őszinte és hithű szívet, valamint legteljesebb szorgalmat igényel az Ő parancsolatainak betartása, valamint akaratunknak az Ő akaratához való igazítása terén.

Amikor az őszinte erőfeszítéseink rajtunk kívül álló körülmények miatt kudarcot vallanak a vágyakozásainkkal szemben, az Úr attól még mindig elfogadja a szívünk vágyait érdemes felajánlasként. Dallin H. Oaks elnök ezt tanította: „Áldottak leszünk szívünk igaz vágyaiért, még akkor is, ha valamilyen külső körülmény lehetetlenné tette számunkra, hogy e vágyakat valóra váltsuk.”

Amikor Joseph Smith próféta aggódott a fivére, Alvin miatt, aki az alapvető evangéliumi szertartások elnyerése nélkül halt meg, ezt a vigaszt nyújtó kinyilatkoztatást kapta: „mindazok, akik ezután halnak meg [az evangélium] ismerete nélkül, akik teljes szívükkel befogadták volna azt, örökösei lesznek [Isten celesztialis] királyság[á]nak”. Majd az Úr hozzátette: „Mert én, az Úr, minden embert cselekedetei szerint ítélek majd meg, szívük vágya szerint.”

Az Úrnak nem csupán az számít, hogy képesek vagyunk-e minden tőlünk telhetőt megtenni azért, hogy Szabadítónkként kövessük Őt, hanem az is, hogy hajlandóak vagyunk-e erre.

Egy barátom egyszer megvigasztalt egy fiatal misszionáriust, aki nagyon szenvedett amiatt, hogy őszinte imái és buzgó, szolgálat iránti vágya ellenére egészségügyi okokból idő előtt felmentették az elhívásából. Ez a barát megosztott egy szentírást, amelyben az Úr kijelentette, hogy amikor az Ő gyermekei „szívvel-lélekkel” dolgoznak, továbbá „nem lankadnak meg szorgalmukban” a parancsolatai betartásában, és az „ellenségeik [mely magában foglalhatja életünk kedvezőtlen körülményeit] megakadályozzák őket e munka elvégzésében, akkor íme, én azt akarom, hogy a munkát ne követeljem meg többé az emberek... kezétől, hanem elfogadjam a felajánlásaikat”.

A barátom bizonyosságot tett e fiatal embernek arról, hogy Isten tudja, minden tőle telhetőt megtett a szolgálatra szólító elhívásra adott válaszként. Biztosította őt arról, hogy az Úr elfogadta a felajánlását, és nem lesznek visszatartva tőle azok az áldások, amelyeket Ő az összes hithű misszionáriusnak megígért.

The Lord's compensating blessings often come through the kindness and service of others who help us accomplish what we cannot do on our own. I remember a time when, living far from one of our daughters in France, we felt helpless to assist her after a difficult delivery. That same week our ward in Utah sought help for a mother who had just given birth to twins. My wife, Valérie, volunteered to bring a meal for her, with a prayer in her heart for both this new mother and our daughter in need. Soon after, we learned that the sisters in our daughter's ward in France had organized to provide meals for her family. To us, God had answered our prayers, sending His angels to bring comfort when we couldn't.

When facing limitations and challenges, may we recognize our own blessings—our gifts, resources, and time—and use them to serve those in need. In doing so, we will not only bless others but invite healing and compensation into our own lives.

One of the most powerful ways we may contribute to God's compensating blessings is through the vicarious work we do for our ancestors in the house of the Lord. As we perform ordinances on their behalf, we actively participate in the Lord's great work of salvation, using our gifts and abilities to provide blessings to those who did not have the opportunity to receive them during their mortal lives.

The loving service we offer in holy temples reminds us that the Savior's grace extends beyond this life. In the life to come, we may be given new opportunities to accomplish what we could not do in this mortal life. Speaking to sisters who had not yet found an eternal companion, President Lorenzo Snow lovingly said: "There is no Latter-day Saint who dies after having lived a faithful life who will lose anything because of having failed to do certain things when opportunities were not furnished him or her. ... They will have all the blessings, exaltation and glory that any man or woman will have who had this opportunity."

This message of hope and comfort is for all

Az Úr kárpótló áldásai gyakran olyan emberek kedvessége és szolgálata által érkeznek, akik segítenek nekünk elvégezni mindazt, amit egyedül nem tudunk megtenni. Emlékszem egy alkalomra, amikor távol éltünk a Franciaországban lakó egyik lányunktól, és tehetetlennek éreztük magunkat, amikor nem tudtunk ott lenni vele egy nehéz szülés után. Ugyanazon a héten az egyházközségünk Utah-ban segítséget kért egy édesanya számára, aki éppen ikreknek adott életet. A feleségem, Valérie vállalta, hogy visz neki ételt – szívében egy imával ezért az új édesanyáért és a saját, szükségét szenvedő lányunkért is. Nem sokkal ezután megtudtuk, a lányunk franciaországi egyházközségében élő nővérek megszervezték, hogy ételt biztosítsanak a családjának. Számunkra Isten megválaszolta az imáinkat, és elküldte az angyalait, hogy vigaszt nyújtsanak, amikor mi nem tudtunk.

Amikor korlátokkal és kihívásokkal nézünk szembe, ismerjük fel asajátáldásainkat – az ajándékainkat, forrásainkat és az időnket –, és fordítsuk azokat a szükségét szenvedők szolgálatára. Ha így teszünk, nemcsak megáldunk másokat, hanem megnyitjuk a kaput a gyógyulás és kárpótlás előtt a saját életünkben.

Az egyik legerőteljesebb módja annak, hogy hozzájáruljunk Isten kárpótló áldásaihoz, az az öseinkért végzett helyettesítési munka az Úr házában. Amikor szertartásokat végzünk értük, tevékenyen részt veszünk az Úr nagyszerű szabaddító munkájában, ajándékaink és képességeink segítségével áldásokat biztosítva azoknak, akiknek a halandó életük során nem volt lehetőségük részesülni bennük.

A szent templomokban nyújtott szeretetteljes szolgálatunk arra emlékeztet minket, hogy a Szabaddító kegyelme túlmutat ezen az életen. Az eljövendő életben új lehetőségeket kaphatunk annak az elvégzésére, amit ebben a halandó életben nem tudtunk megtenni. Azon nővérekhez szólva, akik még nem találták meg az örökkévaló társukat, Lorenzo Snow elnök szeretettel ezt mondta: „Nincs olyan utolsó napi szent, aki hithű élete végén úgy hal meg, hogy bármit is elveszítene majd azért, mert nem tett meg bizonyos dolgokat, amikor nem adtak rá meg neki a lehetőségek. [...] [M]egadatik nekik az összes áldás, felmagasztosulás és dicsőség, melyben része lesz bármely olyan férfinak vagy nőnek, akinek megadott ez a lehetőség”.

A remény és vigasz ezen üzenete mindany-

of us, children of God. None of us can escape the challenges and limitations of mortality. After all, we are all born with an inherent incapacity to save ourselves. Yet we have a loving Savior, and “we know that it is by [His] grace that we are saved, after all we can do.”

I testify that while many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord’s infinite blessings. Through His atoning sacrifice, the Savior will compensate for every inability and injustice if we offer our whole souls to Him. In the name of Jesus Christ, amen.

nyíunknak szól, akik Isten gyermekei vagyunk. Egyikünk sem kerülheti el a halandóság kihívását és korlátait. Elvégre mindannyian úgy születünk e világra, hogy képtelenek vagyunk megszabadítani magunkat. Van azonban egy szerető Szabadítónk, és „tudjuk, hogy [az Ő] kegyel[me] által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni”.

Bizonyságomat teszem, hogy bár az élet számos körülményére nincs befolyásunk, egyikünk sem áll az Úr végtelen áldásainak a hatókörén kívül. Engesztelő áldozata révén a Szabadító kárpótolni fog minket minden hiányos képességünkért és minden igazságtalanságért, amennyiben teljes lelkünket felajánljuk Őneki. Jézus Krisztus nevében, ámen.